

Arrest

nr. 155 336 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 14 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GÉRALD loco advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Tabook, Saoedi Arabië. Begin 2004 trok u naar Soedan om er te studeren; u studeerde eerst geneeskunde maar stopte die studies en studeerde daarna van 2009 tot 2013 voor piloot in Oekraïne. U keerde terug naar Soedan als piloot en u begon in maart 2014 als piloot te werken voor CPS (Crops Protection Sudan). Op 4 september 2014 kreeg u een oproepingsbrief van uw werkgever toen u op uw werk was. U moest zich de volgende dag aanmelden op de basis Wadi Seidna, u moest een speciale missie doen en ging daar details van die missie te horen krijgen. U nam een kopie van de brief en de volgende dag meldde u zich aan op de basis waar men u de originele oproepingsbrief terugvroeg. U werd meegenomen naar een bureau waar de operational manager van CPS, M.K., en een legerofficier op u wachtten. Ze zeiden u dat u de volgende ochtend, 6 september om 5 uur in de ochtend, een speciale missie moest uitvoeren en u

kreeg de coördinaten van twee zones die u moest gaan besproeien met een vliegtuig. Het product dat u moest gebruiken was een product waar de naam niet van gekend is maar u had het al eens eerder gebruikt tijdens een vorige missie. U had in mei 2014 een missie gedaan in het noorden van Soedan waar u ook een gebied ging besproeien vanuit de lucht en u had daarna vernomen dat het gebruikte product alle dierlijk en plantaardig leven vernietigd had in de door u besproeide zone. Toen u na de vergadering naar huis ging, printte u het vluchtplan af en zag u dat de regio die u moest gaan besproeien geen landbouwgrond was maar een dorp. U contacteerde uw operational manager en u vroeg hem de operatie een week uit te stellen. U bent zich dan gaan verbergen in het huis van uw zus en u regelde uw vertrek uit Soedan. Via een vriend kon u een smokkelaar, A., contacteren die voor u een Grieks visum regelde. U vertrok dan vanuit de luchthaven van Khartoem op 2 november 2014 met het vliegtuig naar Athene, waar u tot 11 november bleef. U nam dan het vliegtuig naar België waar u asiel aanvraag op 13 november 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u op 4 september 2014, toen u op uw werk was, een oproepingsbrief kreeg waarin stond dat u zich de volgende dag moest aanmelden op de basis Wadi Seidna om een speciale missie te doen en dat u daarnaartoe moest om de details van uw missie te krijgen. U nam die oproepingsbrief mee naar huis en kopieerde die daar (zie gehoorverslag CGVS p.6 & 8). U legde deze oproepingsbrief ook neer tijdens het gehoor op het CGVS en die zal hieronder nog besproken worden. Gevraagd waarom u die brief bij u thuis kopieerde, u wist toen immers nog niet wat uw missie inhield, zei u dat u bang was vanwege de ongewone omstandigheden en het feit dat u naar een militaire basis moest. U legde verder uit dat het de eerste keer was dat u een dergelijke brief kreeg en dat u "altijd een kopie neemt als u een brief krijgt die niet normaal is" omdat dit "uw natuur" is. Gevraagd of er dan andere brieven waren die u gekopieerd had, zei u dat u kopies bijhield van rekeningen, contracten en papieren van uw studies. Hoewel u dus eerst zegt dat u een kopie nam van de oproepingsbrief omdat u bang was door de omstandigheden waarin de brief aankwam, zegt u daarna dat u altijd abnormale brieven kopieert en wanneer u dan gevraagd wordt of u dat dan al eerder deed, geeft u aan dat u eigenlijk altijd kopies neemt van zelfs de meest onschuldige documenten omdat dit in uw natuur is. **Dit zijn dus reeds duidelijk tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom u deze oproepingsbrief gekopieerd zou hebben.**

Het is ook weinig aannemelijk dat men u een oproepingsbrief zou sturen om deel te nemen aan een geheime vergadering over een geheime missie terwijl men u dit ook gewoon mondeling had kunnen meedelen. U kon dan zelfs die oproepingsbrief zonder problemen mee naar huis nemen en daar kopiëren, maar wanneer u zich dan aanmeldt op de militaire basis moest u wel het origineel afgeven. Tijdens deze geheime vergadering kon u ook zonder problemen notities nemen van de geheime missie, in het Engels, die u na afloop van de vergadering dan zonder problemen kon meenemen naar huis. Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd waarom u notities nam in het Engels en u legde uit dat u de gewoonte hebt om notities in het Engels te nemen omdat men in de luchtvaart geen Arabisch zou gebruiken (zie gehoorverslag CGVS p.13). Op deze notities, die u ook neerlegde tijdens het gehoor en die hieronder nog besproken zullen worden, staat de hele missie in het Engels beschreven, en u schreef er zelf "Top Secret" op, in het Engels. De term "Top Secret" kan bezwaarlijk pilotenjargon genoemd worden, wat uw uitleg over het gebruik van de taal Engels tijdens een vergadering in het Arabisch weinig aannemelijk maakt. Tijdens de vergadering over de geheime missie kreeg u enkel de coördinaten van de zones die u moest gaan besproeien (zie gehoorverslag CGVS p.8) die u ook noteerde. U kreeg dus geen specifieke informatie mee over de locatie van die twee zones, wat inderdaad logisch zou zijn moest het om een geheime missie gaan. Maar op uw notities van deze vergadering noteert u dan wel dat u na de missie moest gaan tanken in Nyala. U verklaarde dat u dan na de vergadering naar huis ging om daar een vluchtplan op te stellen voor de volgende dag en u toen opmerkte dat de zones waar u moest gaan sproeien bewoond waren (zie gehoorverslag CGVS p.14). **Het is niet aannemelijk dat men u tijdens de vergadering enkel de coördinaten meegeeft en u niet zegt waar die zones liggen terwijl ze u dan naar huis laten gaan om een vluchtplan te laten opstellen voor de vlucht van de volgende dag waardoor u hoe dan ook te weten zal komen waar deze zones liggen.**

Er werd u tijdens de vergadering op 5 september ook meegedeeld dat u een chemisch product ging moeten gebruiken dat u al eens gebruikt had tijdens een eerdere missie (zie gehoorverslag CGVS p.8-9 & 13-14). U verklaarde dat u in mei 2014 een missie uitvoerde in het noorden van Soedan en dat u na deze missie vernam dat het product waar u mee sproeide ervoor gezorgd had dat alle planten en dieren in de besproeide zone gestorven waren. Na uw missie van mei 2014 had u aan uw operational manager gevraagd waarom dit voorgevallen was waarop die u zei dat het uw zaken niet waren en dat u geen vragen moest stellen maar enkel moest doen wat ze u vroegen. Enerzijds laat u dus uitschijnen dat deze

vergadering en deze missie uiterst geheim waren, u noteerde zelfs "top secret" op uw notities van deze vergadering en men gaf u enkel de coördinaten mee van de zones waar u moest gaan sproeien maar anderzijds deelt men u uitdrukkelijk mee dat u het product moet gebruiken waar u van wist dat het een dodelijk gif was, en geeft men u de coördinaten mee van de zone waar u moest gaan sproeien op 6 september 2014, zodat u bij u thuis een vluchtplan zou kunnen opstellen waardoor u meteen ging kunnen zien dat het niet om landbouwgebied ging maar om een bewoond dorp dat u de volgende dag met een dodelijk chemisch product zou moeten gaan besproeien.

Uw oversten wisten dus dat u ging ontdekken waar deze zones lagen, en ze wisten dat u op de hoogte was van het feit dat u deze bewoonde zones ging moeten besproeien met een dodelijk product, ze hadden u dat namelijk zelf meegedeeld. Het was voorzien dat u de dag erop al om 5 uur in de ochtend moest vertrekken. U verklaarde dat u dan na het opstellen van uw vluchtplan naar uw operational manager, M.K., belde om hem te zeggen dat u de missie met een week wilde uitstellen (zie gehoorverslag CGVS p.9 &14). U zei hem dat u niet capabel was om u te verplaatsen op dat moment en vroeg hem of de missie met een week kon uitgesteld worden waarna hij u zou gevraagd hebben of u binnen een week klaar ging zijn. U zei hem dat dit het geval was waarop hij u dan gezegd zou hebben dat de missie dan een week later ging plaatsvinden. Er werd u tijdens het gehoor gevraagd welk excuus u dan gebruikt had om de missie een week uit te stellen en u zei dat u enkel tegen uw baas gezegd had dat u **"niet klaar was om persoonlijke redenen"**. Er werd u dan gevraagd of uw baas u dan niet vroeg wat die persoonlijke redenen dan wel waren waarop u verklaarde dat uw baas u dat niet gevraagd zou hebben **aangezien het om persoonlijke redenen gaat en uw baas het recht niet heeft om u dat te vragen.**

U had het tijdens uw gehoor op het CGVS ook over een vriend van u, A.K., die net als u piloot was (zie gehoorverslag CGVS p.9 -11). U verklaarde dat hij u in 2011, toen uw vriend voor CPS werkte, u gezegd zou hebben dat CPS hem "een vieze missie, iets slechts" gevraagd hadden, wat hij weigerde. Hij veranderde daarna van werkgever en overleed in 2012 na een ongeval met zijn vliegtuig. U kon echter geen details geven van de missie die uw vriend zou geweigerd hebben. U verklaarde dat u hem dat ook nooit gevraagd zou hebben en dat hij u enkel zou gezegd hebben dat ze hem iets slechts gevraagd hebben. **U blijft bijzonder vaag over de missie die uw vriend zou geweigerd hebben, u kunt geen enkel detail geven en het feit dat u niet aan uw vriend zou gevraagd hebben welke missie men hem dan wel zou gegeven hebben die hij weigerde, is niet aannemelijk.** Nadat u tijdens uw gehoor op het CGVS enkele bijkomende vragen worden gesteld over uw vriend, vroeg u zelf aan de PO of hij kon stoppen met vragen te stellen over uw vriend omdat het te moeilijk was voor u om over hem te praten **aangezien hij een vriend en collega was, iemand die u dierbaar was.** Toen uw dierbare vriend u echter vertelde dat hij een missie geweigerd had omdat het "iets slechts" was en hij daarna CPS verliet, zou u hem daar dan geen enkele vraag over gesteld hebben.

U zei dus dat uw vriend u dat vertelde in 2011, toen u nog in Oekraïne studeerde en u verklaart dat uw vriend u zou gezegd hebben **"tussen ons, let op jezelf"**. Dat uw vriend u dat gezegd zou hebben is bijzonder vreemd aangezien u op dat moment nog voor piloot aan het studeren was en pas drie jaar later voor CPS zou beginnen werken. U verklaart ook eerst dat u twee, drie maanden nadat uw vriend u dat verteld zou hebben, te weten kwam dat hij vermoord werd. Wanneer u wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt of u, op het moment dat uw vriend overleed, toen wist waarom hij vermoord werd zegt u dan dat u op dat moment dacht dat het wellicht een ongeval was. U legt dan verder uit dat u pas doorhad in 2013, nadat u hoorde dat de rapporten over zijn vliegtuigongeluk verdwenen waren, dat uw vriend vermoord werd. Hoewel u dus verklaarde in 2013 al te weten dat uw vriend vermoord werd na het weigeren van een missie voor CPS, begon u in 2014 toch zelf te werken voor CPS. Toen u daarop gewezen werd zei u dat u de bevestiging daar maar van kreeg "toen u de oproepingsbrief kreeg en dat het trouwens niet CPS was die uw vriend vermoord had maar de veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS p.9-11). U legde dan verder uit dat **alle verantwoordelijken van CPS deel uitmaken van de veiligheidsdiensten.** Dat uw vriend zou vermoord zijn door de veiligheidsdiensten en niet door CPS maakt op zich geen enkel verschil uit aangezien hij volgens u vermoord werd na het weigeren van een missie voor CPS. **U slaagt er dus niet in uit te leggen waarom u voor CPS ging werken terwijl u wist, voor u daar begon te werken, dat uw vriend in 2012 vermoord werd na het weigeren van een missie voor CPS.**

Zoals hierboven al aangehaald verklaarde u dus dat een vriend van u vermoord zou zijn na het weigeren van een dergelijke missie. **Het is daarom des te ongeloofwaardiger dat u, na de vergadering van 5 september waarin u meegedeeld werd dat u de volgende dag om 5 uur in de ochtend zou moeten vertrekken, u naar uw baas belt met de boodschap dat u deze geheime missie met een week wil uitstellen om persoonlijke redenen en uw baas dat zomaar aanvaard zou hebben omdat hij "het recht niet heeft u te vragen wat uw persoonlijke redenen dan wel mogen zijn".** U belde dus naar uw baas, juist na de vergadering, nadat u een vluchtplan opgesteld had en de locatie van de te besproeien zones te weten kwam. Uw baas wist dat u op dat moment een vluchtplan aan het opstellen

was, aangezien u de volgende ochtend moest vertrekken, en hij had u zelf persoonlijk meegedeeld dat u die zone moest besproeien met een dodelijk product. **Dat u juist dan op dat moment naar uw baas belt met de mededeling dat u deze geheime missie een week zal moeten uitstellen vanwege "persoonlijke redenen" en dat uw baas dan niet eens vraagt wat uw persoonlijke redenen dan wel zijn is volstrekt ongeloofwaardig.**

U verklaarde dat u, nadat u gebeld had om te zeggen dat u een week niet ging kunnen komen werken omwille van persoonlijke redenen, gevlucht bent naar uw zus. U zei dat u, na uw vlucht naar het huis van uw zus een niet geregistreerde sim-kaart kocht om contact te leggen met A., de smokkelaar die u hielp Soedan te ontvluchten. U deed dit omdat u vreesde dat uw telefoon zou afgeluisterd worden door de veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS p.14-16). **Het is daarom des te opmerkelijker en ongeloofwaardiger dat u verklaarde van 5 september tot 6 november in het huis van uw zus ondergedoken gezeten te hebben.** Toen u gevraagd werd of u dat niet gevaarlijk vond om bij uw zus onder te duiken, een persoon die toch gemakkelijk aan u gelinkt kan worden, zei u dat dit niet gevaarlijk was aangezien het adres dat op uw papieren van uw werk staat niet het adres van uw zus is en dat uw zus ook ver van uw huis woont. Hoewel u verklaarde de moeite gedaan te hebben een niet geregistreerde sim-kaart te kopen omdat u bang was dat de veiligheidsdiensten uw telefoon zouden af luisteren, lijkt u er niet bij stil te staan dat de veiligheidsdiensten ook wel eens het adres van uw zus te weten zouden kunnen komen, ondanks het feit dat u niet op haar adres gedomicilieerd was. Het feit dat u dat niet zou beseffen, dat dit een bijzonder gevaarlijke plaats was om zich te verbergen, en het feit dat de veiligheidsdiensten gedurende de twee maanden dat u daar zat ook nooit de moeite zouden genomen hebben om eens bij uw zus langs te gaan nadat u gevlucht was na het krijgen van een geheime missie is niet geloofwaardig.

U verklaarde verder dat, gedurende de twee maanden dat u ondergedoken zat in het huis van uw zus, **u ook meerdere keren het huis van uw zus verlaten hebt.** U kon zich niet meer herinneren hoeveel keer u precies het huis verliet van uw zus maar wanneer u dat deed nam u wel de wagen van uw zus en niet de uwe, die nog in de garage van uw zus zou staan (zie gehoorverslag CGVS p.15). U moest het huis van uw zus wel enkele keren verlaten **aangezien u twee of drie keer mee met de smokkelaar naar de ambassade van Griekenland moest om daar een visum aan te vragen** (zie gehoorverslag CGVS p.7). Hoewel u dus verklaarde dat CPS deel uitmaakt van de veiligheidsdiensten en u zelfs de moeite deed om een nieuwe niet geregistreerde simkaart te kopen opdat men u niet zou kunnen af luisteren, kon u dan wel zonder problemen gedurende twee maanden in het huis van uw zus onderduiken, het huis meerde keren verlaten om een visum voor Griekenland te regelen **om daarna te vertrekken vanop de luchthaven van Khartoem met uw eigen paspoort.** U zei dat de smokkelaar ervoor zorgde dat u alle controles doorkwam op de luchthaven en dat hij de stempels liet zetten in uw paspoort. Ook dit is, gezien de vele links tussen CPS en de veiligheidsdiensten die u beschreef, niet aannemelijk.

Door uw vage en ongeloofwaardige verklaringen over de "geheime missie" die u moest uitvoeren, de onaannemelijke verklaringen over het geheime karakter van deze missie en uw bijzonder vage verklaringen over wat u vriend zou overkomen zijn na het weigeren van een dergelijke missie (hoewel u geen enkel detail kon geven over de missie die uw vriend zou geweigerd hebben) en uw ongeloofwaardige verklaringen over de periode waarin u onderdook alvorens het land te ontvluchten, slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Geneve, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan genomen worden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer:

De oproepingsbrief voor de vergadering van 5/09/14 en uw notities van deze vergadering: deze werden hierboven al besproken en veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Wat betreft de militaire grondwet van Soedan wat betreft deserteurs; deze verandert bovenstaande vaststellingen niet aangezien nergens blijkt dat u militair was en deze wetgeving bijgevolg niet op u van toepassing is.

Wat betreft uw rijbewijs, uw geboorteakte, uw schoolcertificaten van Saoedi Arabië, uw certificaten van uw pilotenopleiding in Oekraïne, uw certificaat van opleiding bij Delta, uw certificaat van Kata Air Transport, uw certificaat van Khartoum Academy for Aviation & Technology, uw EHBO certificaat, uw lidkaart van de "Sudanese Red Crescent Society, uw medisch attest voor piloten, uw pilotenlicenties voor Soedan en Oekraïne, uw logboek: deze wijzigen bovenstaande vaststellingen niet aangezien er niet betwist wordt dat u de Soedanese nationaliteit hebt, noch dat u school liep in Saoedi Arabië, noch dat u in Oekraïne studeerde, noch dat u piloot bent, noch dat u lid was van Sudanese Red Crescent Society, noch dat u opleidingen volgde als piloot.

Wat betreft de twee internetartikels die u neerlegde ('Soudan – La Syrie a testé des armes chimiques dans le Darfour' /Courrier International / 15.09.2004 en 'Le Soudan et la Syrie auraient testé des armes chimiques au Darfour' / bron onbekend / 15.09.2004) : deze twee artikels gaan niet over u en hebben

geen betrekking op uw asielrelaas maar spreken over het mogelijke gebruik van chemische wapens in Darfoer in 2004.

Wat betreft de documenten (artikels in het Arabisch) die u op uw USB-stick had staan en die uw advocate na het gehoor neerlegde, evenwel zonder bijhorende vertaling: u verklaarde tijdens het gehoor dat deze informatie bevat over de regio waar u naartoe moest op missie en informatie over uw vriend die vermoord zou zijn na het weigeren van een missie. U bevestigde ook tijdens het gehoor dat er geen documenten op staan die over u persoonlijk gaan (zie gehoorverslag CGVS p.6) Deze documenten veranderen bovenstaande vaststellingen bijgevolg niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker: "CNSNews.com, "Sudan Accused of Chemical Weapons Use Against Civilians", 7 juli 2008, artikel beschikbaar op <http://www.cnsnews.com/news/article/sudan-accused-chemical-weapons-use-against-civilians>", "Eric Reeves, "Khartoum's Military Offensive in the Nuba Mountains: Chemical weapons use is imminent according to highly reliable source", artikel de dato 14 november 2014, <http://sudanreeves.org/2014/11/14/khartoums-military-offensive-in-the-nuba-mountains-chemical-weapons-use-is-imminent-according-to-highly-reliable-source-14-november-2014>" en "Licentie van pilot van verzoeker".

Ter zitting legt verzoeker een fotokopie van de webpagina van CPS neer en toont hij de de originelen van zijn vluchtlogboek, zijn Oekraïense vlieglicentie en zijn Soedanese vlieglicentie. Hij legt tevens kopieën neer van voorgaande documenten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 14 april 2015 de schending aan van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij voert tevens een beoordelingsfout aan.

Beoordeling

2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.2. Voorop dient de Raad vast te stellen dat de eventuele uitsluiting van verzoeker op grond van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag nooit aan bod kwam tijdens het CGVS-gehoor of in de bestreden beslissing en de bestreden beslissing enkel de vluchtelingenstatus weigert aan verzoeker. De uitsluiting van verzoeker op grond van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag kan dan ook bezwaarlijk in de verweernota, zijdelings en zonder deugdelijke motivering, voor het eerst opgeworpen worden. Ter terechtzitting neemt verwerende partij afstand van de in de nota opgeworpen uitsluiting op grond van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker is van Soedanese nationaliteit en werd op 2 maart 1987 geboren te Tabook, Saoedi-Arabië (gehoor, p. 4). Verzoeker legde op het commissariaat-generaal een originele geboorteakte voor, verkregen op de Soedanese ambassade in Oekraïne.

Verzoeker legt zowel op het CGVS als ter terechtzitting ook talrijke originele schooldocumenten voor waaronder de originele certificaten van zijn pilotenopleiding in Oekraïne van 2009 tot 2013 (gehoor, p. 4); een certificaat van zijn opleiding bij Delta; een certificaat van Kata Air Transport voor het voltooien van de *“Dangerous Goods Course”* en een certificaat van Khartoum Academy for Aviation & Technology voor het voltooien van *“a course in Aviation Security”*. Verzoeker legt voorts de originelen van zijn Oekraïense en Soedanese pilotenlicenties neer, alsook een origineel medisch attest uitgereikt door *“Sudan Civil Aviation Authority”* en zijn pilotenlogboek waaruit blijkt dat hij als piloot werkte voor het bedrijf Delta en vanaf maart 2014 voor het Crops Protection Sudan (hierna: CPS) (gehoor, p. 4).

2.4. Verzoekers identiteit, nationaliteit, pilotenopleiding en tewerkstelling als piloot bij CPS in Soedan worden gedocumenteerd en niet betwist. De commissaris-generaal stelt dienaangaande dat er niet *“betwist wordt dat u de Soedanese nationaliteit hebt, noch dat u school liep in Saoedi Arabië, noch dat u in Oekraïne studeerde, noch dat u piloot bent, noch dat u lid was van Sudanese Red Crescent Society, noch dat u opleidingen volgde als piloot”*.

2.5. Verzoekers asielrelaas is geheel verbonden aan zijn opdracht als piloot bij het CPS waar hij vanaf maart 2014 tewerkgesteld was. Verzoeker verklaarde dat hij op 4 september 2014 een oproepingsbrief kreeg van zijn werkgever van het CPS (gehoor, p. 8) om zich op 5 september 2014 aan te melden op de militaire basis Wadi Seidna met vermelding dat hij alsdan gebriefd zal worden ingelicht over zijn opdracht (gehoor, p. 6). Verzoeker legt een fotokopie van deze oproepingsbrief neer. De discussie in de bestreden beslissing omtrent de geloofwaardigheid van het al dan niet nemen van fotokopieën van documenten en de reden(en) hiervoor komt de Raad niet nuttig voor. Immers de vaststelling dat verzoeker gewoon is fotokopieën te nemen van zijn documenten - rekeningen, contracten en documenten in verband met zijn studies (CGVS-gehoor p.10) - komt geenszins strijdig voor met het nemen van ook een fotokopie van een brief *“die niet normaal is”* (gehoor, p. 9). Wel integendeel. Immers verzoeker verklaarde *“Omdat de brief voor mij persoonlijk was en ik alleen heb ze ontvangen, toen ik ze opendeed zag ik dat het een oproepingsbrief was om te gaan naar een militaire basis, ik heb daar niks mee te maken met die basis, ik was bang en daarom heb ik een kopie genomen. Het was de eerste keer dat ik een dergelijke brief kreeg, ik was bang, het was een militaire basis en het bedrijf heeft daar niets mee te maken dacht ik. Het is een bedrijf van de regering maar die heeft niets te maken met defensie”*. Verzoeker kon er dan ook van uitgaan dat deze brief belangrijk kon zijn en hij nam – zoals gewoonlijk – een fotokopie. Hieruit kan niet meer blijken dan dat verzoeker zorgvuldig al zijn administratie bijhield.

2.6. Waar de CGVS meent dat het niet aannemelijk is dat een oproepingsbrief zou worden gestuurd om deel te nemen aan een vergadering over een speciale zending wanneer dit ook gewoon mondeling had kunnen worden medegedeeld, gaat de CGVS voorbij een de formele gebruiken die eigen zijn aan militaire eenheden. Het komt de Raad geenszins merkwaardig voor dat derden voor een aanmelding op een militaire basis een uitnodiging moeten voorleggen die verzoeker moest afgeven toen hij zich op 5 september 2014 aanbood bij de militaire basis (gehoor, p. 12).

Verzoekers verklaringen over de inlichtingsvergadering van 5 september 2014 op de militaire basis bij de *operational manager* van CPS, M.K., en een legerofficier zijn logisch en coherent (zie CGVS-gehoor, p. 8 en 12-14). Zo verklaarde verzoeker onder meer: *“Ze zeiden me; er zijn twee regio's, en gaven me de coördinaten, ze zeiden dat ik die moest besproeien met het product X, hetzelfde als ik gebruikt had in Damar. Het is voorzien voor 6/09 in de ochtend, verboden om de radio te gebruiken en je moet op lage hoogte vliegen, bevoorraden in Nyala en de terugkeer is meteen na de missie, dat is alles wat ze zeiden. Er ging niemand anders mee met me, er ging enkel een controleur van het leger meegaan.”*

(gehoor, p. 12). Verzoeker kreeg aldus de opdracht om de volgende ochtend, 6 september om 5 uur twee zones, waarvan hij de coördinaten kreeg, te gaan besproeien met een product dat hij eerder gebruikte tijdens een vorige opdracht. De Raad kan de commissaris-generaal niet volgen waar hij in de bestreden beslissing stelt dat niet aannemelijk is *“dat men u tijdens de vergadering enkel de coördinaten meegeeft en u niet zegt waar die zones liggen terwijl ze u dan naar huis laten gaan om een vluchtplan te laten opstellen voor de vlucht van de volgende dag waardoor u hoe dan ook te weten zal komen waar deze zones liggen”*. Immers tenzij een piloot de bestemming, de vracht en het doel van zijn vlucht kent, kunnen deze opdrachten niet met succes worden uitgevoerd terwijl kan aangenomen worden dat de militaire overheid een duidelijk plan heeft om een specifiek gebied te besproeien met een welbepaald middel. Verzoekers kon aan de hand van deze concrete coördinaten en vracht zijn opdracht voorbereiden (*“om de route te leren kennen, de regio te kennen en de vluchtroute op te stellen, de tijd te bepalen, benzineverbruik enz.”*, zie CGVS-gehoor, p. 13). Zoals verzoeker tijdens zijn gehoor ook aangaf was het noodzakelijk te weten dat een chemisch product werd vervoerd: *“niet de naam van het product, maar de specificiteiten van het product, want als piloot moet je opletten met gevaarlijke producten. Elke piloot moet die kennen.”* (gehoor, p. 13).

De vaststelling dat deze opdracht mondeling in een beperkte groep en als geheime opdracht werd aangebracht kan dan ook niet verbazen. De noties van verzoeker in het Engels, de voertaal van de luchtvaart (*“target areas”*, de coördinaten, de geplande take-off, *“top secret”*) en niet in het Arabisch, is irrelevant, te meer verzoeker nog niet lang terug was uit het buitenland en *“op een soort mechanische/automatische wijze, zonder verder na te denken”* nota's nam (zie verzoekschrift).

2.7. De Soedanese autoriteiten konden uiteraard weten dat verzoeker bekend zou worden met de het al dan niet bewoond zijn van deze zones. Verzoekers verklaringen waarom hij werd aangesproken voor deze zending komen waarachtig voor.

Vooreerst, zoals verder wordt toegelicht, verklaarde verzoeker ter terechtzitting dat hij behoorde tot de kleine groep van piloten die met een ANTONOV II kon vliegen die voor dergelijke opdrachten wordt gebruikt.

Voorts herhaalt het verzoekschrift dat verzoeker reeds tijdens een missie in mei 2014 in Damer met het chemisch product gesproeid had. Verzoeker kwam na deze opdracht te weten dat alle planten en dieren in het besproeide gebied vernietigd waren. Toen hij de directeur van de operaties hierover aansprak zei deze dat verzoeker zich *“die vragen niet mocht stellen. Hij zei, jij moet uitvoeren wat we je vragen en dat is alles. Als beginnend piloot zou je beter moeten opletten voor je baan.”* (zie ook CGVS-gehoor, p. 14). Verzoeker gaf toe dat hij vervolgens is *“blijven werken zonder verdere vragen te stellen (...) Ik dacht eraan om mijn mond te houden en te werken, ik stond mezelf niet toe om daarover na te denken. Ik ben een jongere zoals elke andere jongere in de wereld, ik had gestudeerd en ik wilde in mijn domein werken, ik wilde een normaal leven leiden.”* (gehoor, p. 14). Er waren dan ook aan de kant van de militaire overheid geen redenen om te vermoeden dat verzoeker bezwaren zou hebben met de gelijkaardige opdracht van 6 september 2014. Ook de vraag naar een week uitstel van de opdracht kan worden aangenomen gezien verzoekers eerder meegaand gedrag na de missie in Damer en de uitleg in het verzoekschrift *“dat het niet ongewoon is voor een piloot om een termijn te vragen. Verzoeker zelf had het al eerder gedaan. Hij herhaalt dat als hij dat vraagt de overste geen verdere vraag hoeft te stellen. Opnieuw is het zo dat het CGVS vanuit het standpunt start dat hij sowieso niet zou hebben aanvaard om de taak uit te voeren...Maar het kan misschien wel het tegendeel dat zijn oversten in hun hoofd hadden aangezien het gedrag van verzoeker. Met andere woorden heeft zijn overste kunnen denken dat hij inderdaad een paar dagen nodig had omwille van personele redenen zonder verder na te denken dat hij eigenlijk niet akkoord ging die missie uit te voeren.”* (verzoekschrift, p. 8).

2.8. Verzoeker heeft, bij het opstellen van het vluchtplan, vastgesteld dat de geviseerde zone een bewoonde zone was en geen landbouwgebied (zie CGVS-gehoor, p. 14, *“het viel me op dat die geviseerde zone een bewoonde zone was en dat er geen landbouwwelden waren”*). Verzoeker was, zoals hoger gesteld, reeds bekend met de gevolgen van het chemisch product. Het kan dan ook niet verbazen dat verzoeker hierop de geheime opdracht in vraag stelt en hij zich tevens bewust werd van de eventuele gevolgen van het weigeren ervan. Verzoeker was intussen immers bekend met de handelwijze van het bedrijf en herinnerde zich wat zijn vriend A.K. overkwam: *“Ik was bang omdat een van mijn vrienden, A.K., we noemden hem “commander”, hij zei me dat, twee jaar geleden, ze hem een missie gegeven hadden. Ik ken de details niet maar hij zei dat ze hem een “vieze missie” gegeven hadden en dat hij geweigerd had en dat hij daarna voor een ander bedrijf gaan werken is* (het bedrijf Alfa in 2011 gehoor, p. 10). *Hij zei me: “tussen ons, let op jezelf”. Na twee, drie maanden, ik ben niet zeker hoe lang erna, hoorde ik dat hij vermoord was. (...) Het spijt me maar hij was als aan broer voor me. Ik*

ben naar mijn zus gegaan, omwille van wat er met mijn vriend gebeurd was, was ik zeker dat mij hetzelfde ging overkomen.” (gehoor, p. 9).

2.9. Waar de commissaris-generaal meent dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in 2014 gaat werken voor een bedrijf dat verantwoordelijk is voor de dood van zijn vriend, kan verzoeker gevolgd worden dat hij toen geen rekening kon houden met kennis die hij pas achteraf te weten kwam en waardoor hij wel een inzicht kreeg in de omstandigheden van de dood. Verzoeker kon bij zijn aanwerving evenmin voorzien hoe zijn werk zou worden bepaald door de militaire veiligheid. Verzoeker wist immers in 2012 niet waarom zijn vriend omgekomen was. Hij *“dacht dat het iets te maken had met het bedrijf, maar zij stelden de dingen voor als een ongeval. Ik dacht op het moment dat het wellicht een ongeval was.”* (gehoor, p. 10). In 2013 hoorde verzoeker dat de rapporten van het ongeval verdwenen waren: *“We praten onderling, de piloten en eenmaal hoorden we dat het bureau van de inlichtingen in brand stond, daarna zeiden ze ons dat de rapporten gestolen waren. Daarna was het duidelijk, we hoorden zeggen dat het dossier met de rapporten van het accident, over de gestorven piloot, die zijn verdwenen.”* (gehoor, p. 11). Pas toen verzoeker in 2014 zelf voor CPS werkte kwam hij te weten dat CPS ook door de veiligheidsdiensten werd gebruikt: *“Toen ik voor CPS begon te werken, hoorde ik dat ze voor de veiligheidsdiensten werkten. Daarna leerde ik dat er veel vliegtuigen waren die niet verzekerd waren en dat de piloten ook niet verzekerd waren. Elke normale persoon die dat hoort stelt zich vragen. Want het bedrijf CPS doet andere dingen dan het besproeien van velde. Ze namen ook parachutisten mee, fotografie om regio's te fotograferen, dat heeft niets te maken met de aard van het bedrijf.”* (gehoor, p. 11). Het verzoekschrift herhaalt dienaangaande verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal: *“Het is het bedrijf zelf niet die mijn vriend vermoordde, het zijn de veiligheidsdiensten”* (gehoor, p. 11) en voegt nog toe *“dat verzoeker geen keuze had. Delta/CPS is de enige maatschappij die de vliegtuigen gebruikt waarmee verzoeker kan vliegen (ANTONOV II) en waarbij een jonge piloot -die geen ervaring heeft- kan starten werken (om binnen andere maatschappijen te raken moet men ervaring hebben of iemand die daarin werkt en kan helpen...)”*. Verzoekers Soedanese pilootlicentie bevestigt dat verzoeker mag vliegen met een “AN.2” (ANTONOV II) en uit de ter zitting neergelegde afdruk van de webpagina blijkt dat CPS over negen “AN-2”-vliegtuigen beschikt.

Ten slotte kan nog toegevoegd worden dat verzoeker het laatst per telefoon met zijn vriend A.K. gesproken heeft in 2011. Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt *“Hoewel het achteraf, wetende wat verzoeker nu weet, inderdaad nuttig had geweest meer informatie te vragen over deze “vieze missie”, kan het verzoeker niet incrimineren dat hij destijds heeft nagelaten zijn vriend hierover telefonisch te ondervragen, noch dat hij later zijn vriend hierover in persoon niet heeft uitgevraagd. (..) Verzoeker legt uit dat hij vooral telefonisch contact heeft gehad met zijn vriend en dat die zaken niet per telefoon worden besproken aangezien de telefonen vaak worden afgeluisterd..”*.

2.10. Verzoeker had een week om zich voor te bereiden op zijn vertrek. Hij werd toen niet gezocht zodat het ook niet noodzakelijk was om onder te duiken. Verzoeker heeft wel voorzorgen genomen en kocht onder meer een andere SIM-kaart (gehoor, p. 15) waarmee hij via een vriend in contact kwam met A. *“We zagen elkaar op de weg van de Nijl, in publieke plaatsen waar er veel volk is.”;* gehoor, p. 16). Verzoekers verklaringen over hoe hij een Grieks visum verkregen heeft (CGVS-gehoor p. 7 en 15) en met de hulp van A. het land via de luchthaven van Khartoem verliet onder meer met zijn *“eigen paspoort”* met eigen identiteitsgegevens is gezien verzoeker niet gezocht werd op dat ogenblik niet onmogelijk. Het kan de Raad niet geheel overtuigen dat hij beweerdelijk onkenbaar zou zijn omwille van een ander nationaal nummer in zijn paspoort (CGVS-gehoor p. 7-8).

2.11. Uit voorgaande kan blijken dat verzoekers identiteit en nationaliteit vaststaan. Voorts staat het bestaan van het bedrijf CPS (Crops Protection Sudan) niet in vraag, noch dat verzoeker als piloot bij dit bedrijf tewerkgesteld was. Ook kan blijken dat verzoeker de nodige pilotenopleiding had en ook gevlogen heeft met een ANTONOV II (zie pilootlicentie en pilootlogboek) dat gebruikt wordt door de firma CPS. Ten slotte kan uit de bestreden beslissing niet worden afgeleid dat betwijfeld wordt dat CPS pesticides sproeit op grote schaal. Verzoekers verklaringen zijn samenhangend en aannemelijk en uitvoerig gedocumenteerd.

2.12. Ten slotte en niet in het minst worden verzoekers verklaringen geobjectiveerd en vinden deze steun in algemene en specifieke informatie. Zoals het verzoekschrift aangeeft is het gebruik in Soedan van chemische middelen bekend bij de internationale gemeenschap. Uit de in het verzoekschrift geciteerde en toegevoegde artikelen (*“CNSNews.com, “Sudan Accused of Chemical Weapons Use Against Civilians”, 7 juli 2008”* en *“Eric Reeves, “Khartoum's Military Offensive in the Nuba Mountains: Chemical weapons use is imminent according to highly reliable source”, artikel de dato 14 november*

2014") blijken duidelijke aanwijzingen dat de Soedanese autoriteiten meermaals gebruik maakten van chemische wapens. Zo hebben de Soedanese autoriteiten chemische wapens gebruikt in de strijd tegen gewapende groepen; heeft Soedan de informatie over zijn voorraad van chemische wapens niet doorgegeven aan de Verenigde Naties en worden verboden wapens (zoals bommen met een chemische inhoud) gebruikt tegen de burgerlijke bevolking.

2.13. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Er kan worden vastgesteld dat verzoeker hieraan voldoet en een vervolging aantoon omwille van zijn politieke overtuiging in de zin van 48/3, Vreemdelingenwet 4, e) van de Vreemdelingenwet.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, wordt in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking genomen.

2.15. Het middel is gegrond waar het de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aanvoert.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK